

گذری بر ورزش برازجان به روایت تصویر

گردآورنده: اکبر عدالت

شیراز

پاییز ۹۲

سرشناسه	:	عدالت، اکبر، ۱۳۱۵ - ۱۳۹۲.
عنوان و نام پدیدآور	:	گذری بر ورزش برازجان به روایت تصویر / گردآورنده اکبر عدالت
مشخصات نشر	:	قم: رادنگار، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	:	۲۴۰ ص.: مصور.
شابک	:	978-964-2818-97-6
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	ورزش -- ایران -- برازجان -- تاریخ -- مصور
موضوع	:	ورزشکاران -- ایران -- برازجان -- مصور
رده بندی کنگره	:	۴ ۱۳۹۳ ع ۴ ب / ۵ / ۶۵۸ / GV
رده بندی دیویی	:	۷۹۶ / ۰۹۵۵۶۴۳۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۳۶۳۹۱۳۵

گذری بر ورزش برازجان به روایت تصویر اکبر عدالت

انتشارات رادنگار

چاپ: اول ۱۳۹۴

تیراژ: ۱۰۰۰

چاپ: عمران

قیمت: ۱۶۰/۰۰۰ ریال

شابک: 978-964-2818-97-6

قم / بیست متری شهید بهشتی / کوچه ۵ / پلاک ۸

همراه ۰۹۱۲۷۵۳۰۶۵۱

مرکز پخش: ۰۷۷۳۴۲۲۲۱۴۹

شاید مقدمه

اکبر عدالت را از زمان تولدش تاکنون بیش از هر کس دیگری می شناسم. عمه زاده ام بود و با ویژگی های وجودی اش بیش از هر کس دیگری آشنا بودم.

هنگامی که به عنوان معلم در شیراز استخدام شدم و به زادگاهم برازجان رفتم، او طفل خردسالی بود که در کلاس سوم ابتدایی به تحصیل مشغول بود. دبستان را تمام کرد و به تنها دبیرستانی پا گذاشت که تازه تأسیس شده بود و خود من مدیرش بودم. او در ورزش استعداد فوق العاده ای داشت و در درس هم کم استعداد نبود. در دبیرستان با دوستان و همکلاسی هایش جوشش خاصی داشت. پس از فراغت از تحصیل در رشته ادبی که مقارن با انتقالم به شیراز بود، شغل معلمی را برگزید و چند سالی در برازجان و روستاهای اطراف آن به تعلیم و تدریس پرداخت و در این مدت به سبب مردم داری و حسن رفتارش مورد احترام و اغلب طرف مشورت ساکنین منطقه قرار می گرفت. عدالت در سال ۱۳۴۴ به شیراز منتقل شد و همانجا ازدواج کرد و سه فرزند با تحصیلات عالی به جامعه تحویل داد. او مردی بود منطقی، با گذشت و دست و دل باز و در پاکی و صداقت کم نظیر. او در سال ۱۳۶۴ بازنشسته شد.

چون می دانستم از خانه نشینی بیزار است و همیشه مرد حرکت و تلاش بوده به سراغش رفتم و پیشنهاد کردم که در کارهایم مرا همراهی کند. خوشبختانه پذیرفت و بیش از سی سال همراهم بود. در این زمان چون دوستان خوبی هم داشت و تنها بودن را هم برنمی تافت، ترتیبی داده شد که روزهای یک شنبه در دفتر کارمان با دوستانش دیداری داشته باشیم و از هر دری سخنی.

دوستان و بزرگوارانی چون سروش اتابک زاده، سید فضل اله مساوات، شمسی پور، صیادی و مقصودی بیش از دیگران در آنجا حضور می یافتند و چون خود بنده نیز از دهه هفتاد به بعد حجم کارهایم را تعدیل کرده و تا حدودی شعر و شاعری را دست مایه کار خود قرار داده بودم از حضور در این جمع آشنا بی بهره نمی ماندم و همین نشست ها بود که برای عدالت انگیزه ای شد که این کتاب جامع و ارزشمند را با عکس های قدیمی و مستند و منحصر به فردش که اکثر شخصیت های آن در قید حیات نیستند به رشته تألیف و تدوین درآورد و آماده چاپ نماید که این خود خدمت بزرگی است به ورزش دشتستان و علاقه مندان به ورزش که تعدادشان هم کم نیستند.

درباره محتوای کتاب توضیحی نمی دهم زیرا تصاویر و مطالب آن گویاتر و رساتر از هر توضیحی است و تکرار آن ملال آور. متأسفانه عدالت قبل از چاپ این کتاب از میان ما رفت و به دیار باقی شتافت. یادش گرامی باد. پس از درگذشت آن زنده یاد از فرزند برومندش «رضا» شنیدم که: پدر وصیت کرده تا در مزار مشترک با مادرش به خاک سپرده شود و من تحت تأثیر قرار گرفته و این رباعی را سرودم که اکنون روی سنگ مزار آن مرحوم حک شده است.

از صحنه عمر، دل بریدن چه خوش است

فرمان خدای را شنیدن چه خوش است

در دامن مادر آرمیدن چه خوش است

آن گاه که لبیک به حق گفته شود

روانش شاد

حبیب اله نگهبان

اردیبهشت ۹۳ شیراز

بنام خدا

اینجانب در سال ۱۳۳۵ که دیپلم تربیت بدنی خود را بدست آوردم با ارشاد و راهنمایی های جناب آقای بوشهری ریاست محترم فرهنگ برازجان به استخدام فرهنگ آن شهرستان درآمدم.

این شهر دارای دو دبیرستان بنام دبیرستان فرخی و دبیرستان فردوسی بود و از نظر اینکه در آن زمان وسایل سرگرمی کم بود بیشتر جوانان به ورزش کردن گرایش پیدا می کردند. خوشبختانه جوانان برازجان با توجه به قدرت بدنی فراوان و استعدادهای شگرفی که در رشته های گوناگون ورزشی از خود بروز می دادند و در ضمن با تمرینات مداوم و منظم مراحل پیشرفت را طی می کردند که حتی در سطح کشور هم به مقام قهرمانی می رسیدند.

از جمله شاگردان با استعداد موفق دبیرستان فرخی آقای اکبر عدالت بود که با علاقمندی و پشتکار و استعداد بالای خود در رشته های دو و میدانی (پرش ارتفاع و طول) و رشته های والیبال و بسکتبال و فوتبال همه ساله در مسابقات آموزشگاهی فارس شرکت می نمود و به مقامهای ارزشمندی دست می یافت. آرزوی سلامتی و پیشرفت همه جوانان این مرز و بوم و بالاخص خطه مردم خون گرم منطقه برازجان و این جوان ورزشکار را از خداوند بزرگ طالبم.

مدیر فنی تربیت بدنی سابق شهرستان برازجان

ناصر رضائی